

Sygn. akt VIII U 1421/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Anna Krzyszkowska

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2016 r. w Gliwicach

sprawy T. C. (C.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania T. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 10 lipca 2015 r. **nr** (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu T. C. prawo do emerytury począwszy od dnia 1 czerwca 2015 roku;
- zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Renata Stańczak

Sygn. akt VIIIU 1421/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10.07.2015r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił ubezpieczonemu T. C. (C.) prawa do emerytury na podstawie art.114 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, gdyż ubezpieczony nie przedłożył żadnych nowych dowodów mających wpływ na zmianę decyzji z dnia 10.12.2014r.

Ubezpieczony w odwołaniu od niniejszej decyzji domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury z tytułu pracy w warunkach szczególnych po uprzednim zaliczeniu do takiej pracy okresu zatrudnienia w KWK (...) w latach 1989 - 1997, kiedy to faktycznie wykonywał pracę zwałowego - na zwałach węgla, kamieniach i osadnikach. Ubezpieczony wniósł również o zasądzenie od organu rentowego kosztów procesu według norm przepisanych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Jednocześnie organ rentowy dodał, iż do pracy w warunkach szczególnych nie uwzględnił ww. okresu zatrudnienia ubezpieczonego z uwagi na rozbieżności w dokumentacji w sytuacji, gdy zakład pracy w świadectwie pracy w szczególnych warunkach z dnia 15.04.2008r. wykazał łączny okres zatrudnienia na stanowisku „ konserwator maszyn i urządzeń przeróbki mechanicznej węgla na powierzchni ”, natomiast w świadectwie pracy z dnia 31.03.2000r. wykazano okres od dnia 01.08.1989r. do dnia 31.01.1997r. na stanowisku ślusarza na powierzchni w oddziale przeróbki mechanicznej, a stanowisko to nie jest wymienione w wykazie stanowisk pracy w wydziale przeróbki mechanicznej.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony T. C. urodził się w dniu (...), na dzień 1.01.1999r. legitymuje się 25 - letnim okresem składkowym i nieskładkowym, nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

W dniu 07.11.2014r. złożył pierwszy wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy decyzją z dnia 10.12.2014r. odmówił prawa do świadczenia na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, ponieważ ubezpieczony nie udowodnił wymaganego 15 – letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, a jedynie 9 lat, 8 miesięcy i 9 dni (z Wykazu A), a mianowicie okresy zatrudnienia w KWK (...): od dnia 08.10.1981r. do dnia 31.07.1989r. oraz od dnia 01.02.1997r. do dnia 31.12.1998r.

Do pracy w szczególnych warunkach organ rentowy nie zaliczył okresu zatrudnienia ubezpieczonego od dnia 01.08.1989r. do dnia 31.01.1997r. z przyczyn wskazanych w odpowiedzi na odwołanie.

Ubezpieczony od tej decyzji nie wniósł odwołania doprowadzając tym samym do jej uprawomocnienia, natomiast w dniu 02.06.2015r. złożył nowy wniosek o przyznanie prawa do emerytury.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy w dniu 10.07.2015r. wydał decyzję zaskarżoną omówioną na wstępie.

Ubezpieczony od dnia 08.10.1981r. do dnia 31.03.2000r. był zatrudniony w (...) S.A. – Kopalni (...) w G., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

W przedłożonym do akt organu rentowego na okoliczność wykonywania tej pracy świadectwie pracy z dnia 31.03.2000r. wykazano następujące stanowiska pracy ubezpieczonego:

- od dnia 08.10.1981r. do dnia 31.07.1989r. - operatora sprzętu ciężkiego na powierzchni w oddziale przeróbki mechanicznej węgla,
- od dnia 01.08.1989r. do dnia 31.01.1997r. – ślusarza na powierzchni w oddziale przeróbki mechanicznej węgla,
- od dnia 01.02.1997r. do dnia 31.03.2000r. – konserwatora urządzeń przeróbki, ślusarza na powierzchni w oddziale przeróbki mechanicznej węgla.

Późniejsze świadectwo pracy oraz świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z dnia 15.04.2008r., w których zakład pracy wykazał stanowiska ubezpieczonego: od dnia 08.10.1981r. do dnia 31.07.1989r. – zwałowego na zwałach węgla, kamieniach i osadnikach na powierzchni, od dnia 01.08.1989r. do dnia 31.03.2000r. – konserwatora maszyn i urządzeń przeróbki mechanicznej węgla na powierzchni, zostały anulowane przez zakład pracy pismem z dnia 03.02.2015r.

Ubezpieczony przez cały okres zatrudnienia na Kopalni, w tym w okresie objętym sporem od dnia 01.08.1989r. do dnia 31.01.1997r., faktycznie świadczył taką samą pracę, a mianowicie jako operator koparki pracował na zwałach

węgla. Ubezpieczony posiadał uprawnienia operatora koparki, które uzyskał podczas zatrudnienia we wcześniejszym zakładzie pracy – w (...) Kombinacie (...). Na Kopalni obsługiwał koparkę hydrauliczną U., która z osprzętem ważyła około 45 ton, poruszała się na gąsienicach, przy pomocy łańcuchów. Ubezpieczony pracował przy zwałowaniu węgla, rozładunku i załadunku węglarek. Po etapie sortowania węgiel z produkcji przekazywany był na płuczkę, a następnie do zbiorników, skąd dalej był ładowany do wagonów. Wagony te trzeba było rozładowywać - czym zajmował się ubezpieczony, aby było miejsce na kolejną dostawę z płuczki. Ubezpieczony w większości pracował na dwie zmiany, ale jeżeli była taka potrzeba i wagonów do rozładowania było dużo, to pracował także na nocną zmianę.

W 1997r. ubezpieczony był skierowany na kurs operatora ładowarki. Potem pracował na koparce i ładowarce, w zależności od potrzeb. Dzięki ładowarce mógł wagony przesuwac – przesiadał się z koparki na ładowarkę, aby przesunąć wagony i potem z powrotem wracał na koparkę. Przez okres około pół roku ubezpieczony koparką musiał się przemieszczać w część placu drzewnego, który znajdował się obok zwałów węgla i tam zajmował się rozładowywaniem flotu. Czasami był kierowany do rozładowywania magnetytu.

Pracę taką ubezpieczony wykonywał faktycznie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Był narażony na wibracje, hałas, w sezonie zimowym na zimno, a latem na upał. Nożne sterowanie maszyną powodowało groźbę zylaków.

Z tytułu wykonywania takiej pracy ubezpieczony otrzymywał mleko.

Przypisanie ubezpieczonego w okresie spornym do stanowiska ślusarza na powierzchni w oddziale przeróbki mechanicznej węgla nie wiązało się ze zmianą rzeczywiście wykonywanej pracy, a tylko pozwalało uzyskać wyższą grupę zaszeregowania i w konsekwencji wyższe wynagrodzenie.

Razem z ubezpieczonym pracowali w tym czasie: A. D., który był przełożonym ubezpieczonego, M. S., Z. K., J. S. i N. G..

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, akt osobowych i płacowych ubezpieczonego, zeznań świadków A. D., M. S., Z. K., J. S. i N. G. oraz zeznań ubezpieczonego (protokół elektroniczny z rozprawy z dnia 27.11.2015r. czas 00:12:34 – 00:49:38, z dnia 18.01.2016r. czas 00:02:39 – 00:27:20).

Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków oraz ubezpieczonego, gdyż były one rzeczowe, szczegółowe, logiczne, zasadniczo zgodne ze sobą. Świadkowie pracowali razem z ubezpieczonym w spornych okresach jego zatrudnienia i stąd niewątpliwie posiadają szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez ubezpieczonego pracy.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego T. C. zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015r., poz. 748) prawo do emerytury przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31.12.1948r., który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31.12.1998r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

W myśl § 2 ust. 1 i 2 w/w rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i

w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie pracy.

Okoliczność sporna w rozpoznawanej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego na dzień 01.01.1999r. wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

W wykazie A, dziale I, poz.8 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. wymienione zostały prace – „ na zwałowiskach górniczych (...) ”.

W ocenie Sądu, przeprowadzone postępowanie dowodowe jednoznacznie wykazało, że ubezpieczony w okresie spornego zatrudnienia w (...) S.A. – Kopalni (...) w G. od dnia 01.08.1989r. do dnia 31.01.1997r. świadczył pracę, o której mowa powyżej. Jednocześnie cały ten okres pracy można również zakwalifikować do pracy w warunkach szczególnych wymienionej w wykazie A, dziale V, poz.3 – „ praca maszynistów ciężkich maszyn budowlanych ”

Odwołujący w powyższym okresie rzeczywiście stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę na zwałach węgla jako operator koparki i następnie także ładowarki. Ubezpieczony świadczył wówczas taką samą pracę, co w okresie wcześniejszym od dnia 08.10.1981r. do dnia 31.07.1989r. i w okresie późniejszym od dnia 01.02.1997r. do dnia 31.12.1998r., które to okresy organ rentowy uwzględnił do pracy w warunkach szczególnych.

Okoliczność tę potwierdzają w szczególności zeznania słuchanych w sprawie świadków A. D., M. S., Z. K., J. S. i N. G., a także korespondujące z nimi zeznania ubezpieczonego.

Bez znaczenia dla rozpoznania sprawy pozostaje fakt, że ubezpieczony nie przedłożył w organie rentowym za okres sporny świadectwa pracy w szczególnych warunkach. Fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed Sądem nie obowiązują bowiem ograniczenia dowodowe jakie występują w postępowaniu o świadczenia emerytalno-rentowe przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10.03.1984r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z dnia 21.09.1984r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 07.12.2006r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

W konsekwencji uznania, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym 15 – letnim okresem pracy w warunkach szczególnych (nawet po ewentualnym wyłączeniu półrocznego okresu, kiedy oprócz pracy na zwałach węgla ubezpieczony pracował także na placu drzewnym), gdy pozostałe przesłanki prawa do świadczenia były bezsporne, Sąd stwierdził, iż ubezpieczony spełnia wszystkie konieczne warunki nabycia prawa do dochodzonego świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd w pkt 1 wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury poczynając od dnia 01.06.2015r., tj. od miesiąca zgłoszenia wniosku o świadczenie (zgodnie z art.129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

W pkt 2 wyroku na podstawie art.98 k.p.c. w związku z §2 ust. 1 i 2, §12 ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t.j. Dz.U. z 2013r., poz.461) Sąd zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

(-) SSR del. Renata Stańczak